

Záštítě

Jihlava 30. 3. 2025

o spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá.

(verše)

*... kvůli zlovolníkům, nezávid' těm, kdo jednají podle.
... tráva, jak zelené býlí zvadnou. Doufej v Hospodina,
... mi přebývej a zachovávej věrnost. Hledej blaho v Hos-
... oč požádá tvé srdce. Svou cestu svěř Hospodinu,
... sám bude jednat.*

*... si půjčuje a k splácení se nemá, spravedlivý se však
... hnaní, ti obdrží zemi, zlořečení budou vymýceni.
... pása spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá.*

*... náct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu,
... čil. Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybova-
... řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.
... odům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i
... tého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám
... á jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto*

sa spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá," říká
ho žalmu v Bibli. Už tehdy totiž vládly takové poměry,
eli, odkud by jim přišla pomoc a kdo by je zaštitil.
ch, kdy nikomu nic zlého nehrozí, byste takovou
seli. Pokojné časy však vždycky byly vzácností, zato
ze o lidi zlé vůle a podlého jednání. Co se s tím dá
tak? Především se kvůli tomu nevzrušovat, říká ten
y napravovat, ale toho nedosáhnu tím, když se budu
nebo závistí.

... půjčuje a k splácení se nemá, spravedlivý se však slitu-
e tam dál. To není výrok o lidských vlastnostech, nýbrž
ní. Bůh, ten se slitoval a dává. Můžu to přejmout ve

stylu „jako v nebi, tak i na zemi“ a také se nad druhý
když je to potřeba. Anebo si všechny dary od Boha je-
ke splácení se nemám, i tak to lze. Asi to mám v živo-
někdy spravedlivý a někdy bezbožník.

Spravedlnost není charakterový rys, díky kterému l-
na oplátku záštitou v dobách zlých. Je to tu jinak: S-
kdo do všeho, co dělá a co říká, pustí vliv toho Božích-
ten vliv je důvodem, proč člověk v Hospodinu naj-
samozřejmě ví a nepopírá, že někdy (často) je doba z-
víc, než je zdrávo, a podívejte se z většího odstup-
dějí se i velmi zlé věci, ale toho Božího vlivu se kvůli-
Ten je důležitý. Život nás všech tvoří jeden velký pří-
mejte, jak to v něm s tím vlivem a s tou záštitou je.

Na začátku Bible se praví, že žijeme ve světě, který j-
dobrý, jen se to nějak pokazilo (proč a jak, o tom je t-
Bůh to tak nenechal. Nenechá svět v moci zla a své li-
země. A kdyby jim to nešlo, přijde tedy jeho království

A protože jim to nešlo, opravdu tedy přišlo jeho k-
Vypravěč Matouš to povídá takhle: Nad městečkem B-
vila hvězda, jež odkudsi přivábila vzdělané mudrce, kt-
nit nemluvňátku. To nemluvňátko byl Boží syn a mud-
král. Starého krále to znepokojilo, a když usoudil, že-
nost, vyslal vojáky, ať to městečko zalijí krví jeho-
konkrétní dítě nenajdete, pobijte je všechny.

Vyprávění začalo hezky, ale záhy je v něm hodně-
Není to kapitola z dějepisu, ale spíš obraz, jak to na sv-
tak kdysi za faraona (když se narodil Mojžíš), bylo-
(když se narodil Ježíš), bylo to tak, když se narodili na-
diče, a je to tak dodnes a názorně to uvidíte v zemích-
rů: než aby utrpěla jejich velikost, to ať raději teče kre-

se přiblížilo (to je hodně dobrá zpráva), ale ti, kdo se
ají, co se dá, aby se udrželi u moci nebo u peněz nebo
dej znechutit, pravil tamten starý žalm. Ostatně i Ježíš
zase uslyšíte nepříjemné, ba hrozné zprávy o tom, co
a že ze starých jistot nezůstal kámen na kameni,
a poplést, tak to přece chodilo vždycky a ještě bude –
ost Božího království to neohrozí.

ům vyprávěl, čemu se to podobá, když se to Boží
a jak na to lidé reagují. Nešetřil přitom kritickými
ěch, kdo si Boží dary jen jakoby půjčují a ke splácení
jí a ještě se přitom tváří zbožně a věrně a lidumilně.
na nervy a mocným nešel na ruku a nakonec mu lidi
chni a ne pořád, ale znáte to: člověk je někdy spra-
ovolník.

to skončilo: ukřižováním. Ale víte přece, jak to bylo na
vět nenechá zlu napospas a že své lidi přivede do Boží
to nešlo, přijde tedy Boží království za nimi.

om našem lidském příběhu nastalo. Mysleli, že je po
ylo to jinak: na konci Matoušova vyprávění spatříte
ům říká: „Náleží mi všechna moc na nebi i na zemi. A
běžte mezi lidi, úplně ke všem, a učte je, aby zacho-
co jsem vám přikázal.“

o všem, a ona mu přitom náleží veškerá moc na nebi
jemu, kterého se lidi hleděli zbavit – nějak jim (a nám)
é nešlo, tak ona přišla za námi.

li k srdci. Byli pak pospolu, nesli Ježíšovu zvěst všem
vzoru to tak dělaly i další generace. Takhle vznikla
k ní patří, k jediné Kristově církvi. Křesťanský sbor má
je přítomen Bůh. Ve všem (v řečech, v činech,
žítým věcem, ve vztazích k druhým lidem) má být znát

jeho přítomnost. Ten jeho vliv, který působí, že přijím
ne že si je jen jakoby půjčíme a nemáme se ke spláče
lásky opravdicky přijmeme pro sebe i pro druhé.

„Náleží mi všechna moc na nebi i na zemi,“ řekl
máme počít, to už bylo řečeno kdysi dávno v tamto
v Hospodina, konej dobro a zachovávej věrnost. Svou
dinu, doufej v něho, on sám bude jednat.“

Jak bude jednat, to je k vidění na Ježíšově příběhu
k nám přichází Boží království, protože se nám neved
mu cíli dojít z vlastních sil. „A vy s tím teď běžte m
všem, a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vá
s vámi. Pořád, až do úplného konce.“

Hospodin je králem navěky a navždy; neopustil nás,
zjedná pro všechny právo své pravdy a svého milosrde
Proto se nebojte: Bůh sám je s vámi, aby zachoval
ducha – a jeho milosrdenství je věčné.
Amen.